

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நூங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாகும் பொழுதே உங்களால் ஞானத்தைக் கிரகிக்க முடியும். ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுகின்ற குழந்தைகளினாலேயே தந்தையை நினைவு செய்ய முடியும்.

கேள்வி: எந்தவொரு தவறினால் ஆத்மாக்கள் செயல்களின் விளைவிற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என மனிதர்கள் கூறியுள்ளனர்?

பதில்: ஆத்மாவே பரமாத்மா என மனிதர்கள் கூறி இருப்பதனாலேயே, ஆத்மாக்கள் செயலின் விளைவிற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என அவர்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள். எவ்வாறாயினும், சிவபாபா மாத்திரமே செயலின் விளைவிற்கு அப்பாற்பட்டவர். அவர் சந்தோஷம் அல்லது துன்பம், இனிமை அல்லது கசப்பு எதையும் அனுபவம் செய்வதில்லை. ஆத்மா கூறுகிறார்: இது புளிப்பு. தந்தை கூறுகிறார்: நான் எதனாலும் பாதிப்படைவதில்லை. நான் இவ் விடயங்களின் விளைவிற்கு அப்பாற்பட்டவன். நானே ஞானக்கடல் என்பதால், நான் அதே ஞானத்தை உங்களுடன் பேசுகிறேன்.

பாடல்: எனது பாக்கியத்தை விழித்தெழுச் செய்த வண்ணம் வந்துள்ளேன்....

ஓம் சாந்தி. யார் இதனைக் கூறியது? ஆத்மா இதனை இவ் அங்கங்கள் மூலமாகக் கூறினார். ஆத்மா அமைதி சொருபமானவர். ஆத்மாவாகிய நான் இந்த சரூரத்தை எடுக்கும் போதே 'பேசக்கூடியவன்' ஆகுகின்றேன். சரூரத்தின் மூலம் நான் பலவகையான செயல்களைச் செய்கிறேன். அனைத்திற்கும் முதலில், உங்களுக்கு இந்த நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். ஏனைய ஆன்மீக ஒன்றுகூடல்களில், மனிதர்களே மனிதர்களிடம் பேசுகின்றார்கள். அங்கு, சரூரதாரிகளே பேசுகிறார்கள். இன்ன மகாத்மா அங்கு இருப்பதாக அவர்கள் கூறுவார்கள். இங்கு அவை எதுவும் இல்லை. நூங்கள் ஆத்மாக்கள் என்றும், அச் சரூரம் உங்களுடைய அங்கங்கள் என்றும் நூங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை கூறுவதை ஆத்மாக்கள் செவிமடுக்கிறார்கள். அவருக்குச் சிவன் என்ற ஒரேயொரு பெயரே உள்ளது. இந்நேரத்தில், குழந்தைகளாகிய நூங்களும் அவர் கூறுவதைச் செவிமடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களுடன் பேசுவது யார்? எல்லையற்ற தந்தையே. 'பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை' எனக் கூறும் பொழுது, உங்கள் புத்தியின் யோகம் மேல் நோக்கிச் செல்கிறது. சிவன் என்றால் ~புள்ளி என்றே அர்த்தமாகும். ஆத்மாவும் ஒரு புள்ளி கடவுளும் ஒரு புள்ளியேயாகும். எவ்வாறாயினும், அவர் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை என அழைக்கப்படுகிறார். அவர் தந்தையும், ஆத்மாக்கள் குழந்தைகளும் ஆவார்கள். 'ஆத்மாவாகிய நான் இச் சரூரத்தின் மூலம் எனது பரலோகத் தந்தையின் குழந்தை ஆகியுள்ளேன்' என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக வேண்டும். ஏனைய அனைத்து இடங்களிலும், மனிதர்களே மனிதர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார்கள். கஃதை உரைக்கப்படுகின்ற இடங்களில் எல்லாம், கஃதையையே நினைவு செய்து, கஃதையில் கடவுள் இதைச் கூறியுள்ளார், அதைக் கூறியுள்ளார் என்று கூறுகிறார்கள். கடவுளே சரூர வடிவத்தில் கஃதையை உரைத்ததாக அவர்கள் நம்புகிறார்கள். சிலர் இங்கிருந்தவாறே வேதங்களையும் சமயநூல்களையும் உரைக்கிறார்கள். வேதங்களை எழுதியவர்கள் மனிதர்களே ஆவர். அசரூரியான கடவுள் வேதங்களை எழுதவில்லை. வியாசரும் ஒரு மனிதரே ஆவார். வியாசரைப் பரமாத்மா என அழைக்க முடியாது. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை ஒரு புள்ளி ஆவார். குழந்தைகள் சரூர ரூபத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரூர வடிவம் உள்ளது. ஆனால் தந்தையோ அசரூரியானவர். தந்தை கூறுகிறார்: நான் ஒருபொழுதுமே சிறியவனாகவோ பெரியவனாகவோ ஆக வேண்டியதில்லை. நூங்கள் பெரியவர்களாகவோ அல்லது சிறியவர்களாகவோ ஆகுகின்றீர்கள். நான் பரமதந்தை என அழைக்கப்படுகின்றேன். மனிதர்கள் முதலில் குழந்தைகளாகவும் பின்பு வளர்ந்து பெற்றோர்களாகவும் அதன் பின்னர் மூண்டும் குழந்தைகளாகவும் ஆகுகின்றனர். நான் எப்பொழுதும் தந்தையே. நான் குழந்தை ஆகுவதில்லை. எனக்குச் சிவன் என்னும் ஒரேயொரு பெயரே உள்ளது. நூங்கள் 84 பிறவிகளை எடுப்பதனால் 84 பெயர்களைப் பெறுகிறீர்கள். பரமதந்தையாகிய நான் புள்ளி வடிவமானவன்;. பக்தி மார்க்கத்தில் உள்ள மக்கள் என்னை

வழிபடுவதற்காக எனது உருவத்தை மிகப் பெரியதாக ஆக்கிவிட்டார்கள். சில வேளைகளில் ஒருவருக்கு மிகப்பெரிய உருவத்தையும் செய்கின்றார்கள். புத்தரின் மிகப்பெரிய உருவத்தை செய்கின்றார்கள். அவ்வளவு உயரமான மனிதர் இருக்க முடியாது. அவ்வாறாக அவர்கள் மதிப்பளிக்கின்றார்கள்;. அவர் மிகப்பெரியவர் என அவர்கள் நம்புகின்றனர். தந்தையே அதிமேலானவர்; ஆவார். அனைவரிலும் மகத்துவமானவர் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே ஆவார். தந்தை இங்கிருந்து தனது சொந்த அறிமுகத்தைக் கொடுக்கின்றார். என்னை நீங்கள் சிவன் என அழைக்கின்றீர்கள். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் நேரடியாக அசரீரியான சிவபாபாவிற்கு முன்னால் வந்துள்ளீர்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் எப்பொழுதும் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை என அழைக்கப்படுகின்றேன். நானே மனித உலக விருட்சத்தின் விதையாவேன். பரமாத்மா இங்கிருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார். ஆத்மாவிடம் ஞானம் இருக்கின்றது. ~கடவுளான பரமாத்மா பரமதந்தை! எனப் பாடப்படுகின்றது. அவரே ஞானக்கடல் ஆவார். இந்த ஞானத்தை அவர் எங்களுக்குக் கூறுகின்றார். அனைத்திற்கும் முதலில் நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகவேண்டும். சரூர உணர்வுடையவர்கள் ஆகக்கூடாது. எவ்வாறாயினும், நாடகத்திற்கேற்ப, நீங்கள் சரூர உணர்வுடையவர்கள் ஆக நேர்ந்தது. தந்தை இப்பொழுது உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக்குகின்றார். நீங்கள் அனைவரும் குழந்தைகளே. இவரும் ஒரு குழந்தையே ஆவார். ஆத்மா பாட்டனாராகிய பரமாத்மா, பரமதந்தையிடம் இருந்து ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றார். லௌகீக உறவுமுறைகளில், புதல்வர்கள் மட்டுமே ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றார்கள். புதல்விகள் பெறுவதில்லை. எல்லையற்ற தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் அனைவரும் ஆத்மாக்களே. உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுள்ளது. நீங்கள் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையான எனக்குரியவர்கள். இப்பொழுதும் நீங்கள் எனக்குச் சொந்தமாகியுள்ளீர்கள். ~ஓ தந்தையாகிய கடவுளே! ஓ பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே!! என்று நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். நீங்கள் அவருடைய புகழைப் பாடுகின்றீர்கள். அதனைப் பாடுவது யார்? ஆத்மா. அவர் சரூரத்திற்குரிய பௌதீகத் தந்தை ஆவார். ஆனால் இவரோ ஆத்மாக்களின் தந்தை ஆவார். ~ஓ பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே! என்று ஆத்மா கூவி அழைக்கின்றார். அழிவற்ற தந்தையை நீங்கள் நினைவு செய்கின்றீர்கள். ஏனெனில் இராவண இராச்சியத்தில் துன்பத்தைத் தவிர வேறெதுவுமில்லை. இராவண இராச்சியத்தின் ஆரம்பம் முதலே, நீங்கள் நினைவு செய்ய ஆரம்பித்தீர்கள். தந்தையை மட்டுமே நீங்கள் நினைவு செய்ய வேண்டும். ஏனெனில், தந்தையிடமிருந்து மட்டுமே ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். இங்கு, பலரையும் மனிதர்கள் நினைவு செய்கின்றார்கள். நீங்கள் ஒரேயொருவரை நினைவு செய்வதைக் குருமார் மறக்கச் செய்கின்றார்கள். கடவுள் சர்வவியாபி ஆயின், நாங்கள்; யாரைக் கடவுள் என்றோ அல்லது தந்தை என்றோ அழைக்க முடியும்? தந்தை மீண்டும் மீண்டும் கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுங்கள். அமர்ந்திருக்கும் பொழுதும், உலாவித்திரியும் பொழுதும் உங்களுடைய தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுகின்றீர்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆத்மாவாகிய நான் பாபாவின் நினைவில் உண்ணுகின்றேன். நினைவினுடாகவே உங்கள் பாவங்கள் அழியும். இலக்கானது அதியுயர்ந்ததாகும். யோகம் என்பது உங்களுடைய மாமியார் வட்டிற்குச் செல்வது போன்றதல்ல. எவ்வாறாயினும், தந்தையின் பெயர் மறைக்கப்பட்டு விட்டது. ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஒரு குழந்தையாவார். தந்தையே நிச்சயமாக உங்களுக்கு இத்தகையதொரு மிகப்பெரிய வெகுமதியைக் கொடுத்தார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: உங்கள் சரூரத்தையும் அனைத்துச் சரூர சமயங்களையும் மறந்து விடுங்கள். அப் பெயர்கள் அனைத்தும் பின்னரே கொடுக்கப்பட்டன. ஆகவே இந்த ஞானத்தை நீங்கள் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையுடன் கற்கின்றீர்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தாங்கள்; ஆத்மாக்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வேறெந்தப் பாடசாலையும் இல்லை.. முதலில் நீங்கள் சதோபிரதானாக இருந்து, பின்னர் சதோ, இரஜோ, தமோ நிலைகளைக் கடந்து செல்கின்றீர்கள் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆத்மாவில் மாசு கலந்துள்ளது. என்னில் ஒருபொழுதும் மாசு கலந்திருப்பதில்லை. நான் எப்பொழுதும் நிஜத்தங்கம் ஆவேன். இந்நேரத்தில் ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் கலியுகத்திற்குரியவர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள். ~நான் சிவபாபாவிடமிருந்து செவிமடுத்ததையே உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன்! என்றே மம்மாவும் கூறுவார். சிவபாபாவே ஞானக்கடல் ஆவார். இந்த விடயங்கள் மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். உண்மையில் நாங்கள் இப்பொழுது

பாபாவிற்கு உரியவர்களாகி உள்ளோம். அவர் எங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். நாங்கள்; பாபாவிடம் கற்பதன் மூலம் ஜீவன்முக்தி அடைகின்றோம். ஜீவன்முக்தி என்றால் நங்கள் ஒரு சரீரத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டும், ஆனால், சந்தோஷத்தையும் அனுபவம் செய்ய வேண்டும் என்பதாகும். அனைவரும் முக்தியை அடைகின்றார்கள், ஆனால் வரிசைக்கிரமமாகவே அனைவரும் ஜீவன்முக்திக்குள் போகின்றார்கள். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் விடுதலை அடைகின்றார்கள். அவர் உங்களை அரைக்கல்ப காலத்திற்குத் துன்பத்தில் இருந்து விடுதலை செய்கின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: நான் உங்களுக்கு முக்தியளித்து ஜீவன்முக்தியும் அளிக்கின்றேன். அதன் பின்னர், சிலர் இவ்வளவு பிறவிகளும், ஏனையோர் அவ்வளவு பிறவிகளும் எடுக்கின்றார்கள். அனைவரும் ஜீவன்முக்தி அடைகின்றார்கள். ஜீவன்முக்தியை அருள்பவர் ஒரேயொருவரே. மறுபிறவி எடுத்ததனால் சமய ஸ்தாபகர்கள் அனைவரும் இப்பொழுது தமோபிரதான் ஆகிவிட்டார்கள். நான் வந்து அனைவரையும் இந்தத் துன்பத்தில் இருந்து விடுதலையாக்குகின்றேன். இதனாலேயே நான் விடுதலையளிப்பவர் என்றும் முக்தி, ஜீவன்முக்தி அருள்பவர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றேன். முக்தி என்றால் மௌனதாமத்தில் உள்ள உங்களுடைய ஷீட்டிற்குச் செல்வதாகும். தந்தையும் பரலோகம் (அப்பாற்பட்டது) என அழைக்கப்படுகின்ற பரந்தாமத்தில் இருந்து இங்கு வருகின்றார். நங்கள் நிர்வாண பூமியையும் சுவர்க்க பூமியையும் நினைவு செய்கின்றார்கள். சுவர்க்கமும் நரகமும் இங்கேயே இருக்கின்றன. இவ்வேளையில், இது நரகம் என அனைவரும் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். தொடர்ந்தும் பெருந்துன்பத்தை அனுபவம் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் கருடபுராணத்தில் மிகப் பயங்கரமான கதைகளை எழுதியுள்ளார்கள். அதன் மூலம் மக்கள் பயமடைந்து, பாவம் செய்வதில் இருந்து பாதுகாக்கப்படுகின்றார்கள். இதனாலேயே, இத்தகைய கதைகளை உருவாக்கியுள்ளார்கள். துவாபர யுகத்திலேயே அவர்கள் இத்தகைய சமயநூல்களை எழுத ஆரம்பித்தார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் வந்து, பிரம்மாவின் மூலமாக பிராமண தர்மத்தை உருவாக்குகின்றேன். அவர்கள் பின்னர் சூரிய, சந்திர வம்சத்திற்குரியவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். அந்த இரண்டு யுகங்களிலும், எவரும் சமயத்தை ஸ்தாபிக்க வருவதில்லை. அதன் பின்னர், அவர்கள் அனைவரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக வரிசைக்கிரமமாக வந்து தங்களுக்குரிய மதத்தை அறிந்து கொள்கின்றனர். இந்த தேவதர்மம் மறைந்து விடும். அதன் பின்னர் அவர்களால் தங்களைத்; தேவர்கள் என அழைக்க முடியாதிருக்கும். தூய்மையற்றவர்களை எவ்வாறு ஸ்ரீ ஸ்ரீ அல்லது மேன்மையானவர்கள் என அழைக்க முடியும்? தந்தை மட்டுமே உங்களை மேன்மையானவர்கள் ஆக்குகின்றார். தேவர்கள் மேன்மையானவர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்களின் பல விக்கிரகங்களும் உள்ளன. ஆனால் எப்பொழுது தேவதர்மம் இருந்ததென்றோ அல்லது யார் அதனை ஸ்தாபித்தார் என்றோ அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர்கள் சத்தியயுகத்தின் காலப்பகுதியை நூண்டதாக்கி விட்டார்கள். பாபா இப்பொழுது கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, உங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதுங்கள். தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். இந்த நாடகம் இப்பொழுது முடிவடைய உள்ளது. முக்தி, ஜீவன்முக்திக்கான வாயில்கள் திறப்பதை உங்களால் காண முடியவில்லையா? முக்தி, ஜீவன்முக்தியை அருள்பவர் ஒரேயொருவரே. இங்கே (இவ் உலகில்) எவருக்குமே உலகத்தாய் என்ற பட்டம் வழங்கப்படுகின்றது. உண்மையில், இவரே உலகத்தாயாகிய ஜெகதாம்பாள் ஆவார்;. உலகத்தந்தை, ஆசிரியர், ஜெகத்குரு என்று மூவருமாக இருக்கக்கூடியவர் எவருமே இருக்கமாட்டார்கள். மக்கள் தங்களுக்குப் பல பெயர்களைக் கொடுத்துக் கொண்டாலும், அவர்கள் அவ்வாறானவர்கள் அல்ல. இலக்ஷ்மி, நாராயணனிற்கும், இப் பட்டங்களைத் தங்களுக்கே வழங்கிக் கொள்ளும் விகாரமான ஆத்மாக்களுக்கு இடையில் மிகப் பெரிய வேறுபாடு உள்ளது. மனிதர்கள் இத்தகைய மூடர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். அவர்கள் ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தை மறந்து, அப் பட்டங்களைத் தமக்காக்கிக் கொண்டார்கள். உண்மையில், ஒரேயொருவரே அதியுயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கொண்டுள்ளார். ஜீவன்முக்தியை அளிப்பவர் ஒரேயொருவரே. நங்கள் அவரை இராமர் என்று அழைத்தாலும், அவர் அதே அசரீரியானவரே. தந்தை கூறுகின்றார்: பாரத மக்களுக்கு தங்கள் சொந்த தர்மத்தையோ, அது எப்பொழுது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்றோ அல்லது அதனை யார் ஸ்தாபித்தார் என்பதோ தெரியாது. சிலர் ஒரு தேவியையும், சிலர் கிருஷ்ணரையும் ஏனையவர்கள் தங்கள் குருவையும் நினைவு செய்கின்றார்கள். அவர்கள் தங்கள் குருவின் புகைப்படத்தையும் மாட்டி வைக்கின்றார்கள். படங்களுடன் உங்களுக்கு எச்சம்பந்தமும் இல்லை. பௌதீக வடிவமற்றவர் விசித்திரன் (சிவபாபா) ஆவார். ஓர் ஆத்மா பௌதீக வடிவமற்றவர்;. தந்தை எவ்வாறு பௌதீக வடிவமற்றவராக

உள்ளாரோ, அவ்வாறே, குழந்தைகளும் பௌதூக வடிவமற்றவர்கள் ஆவார்கள். ஆத்மாக்களே செவிமடுக்கின்றார்கள். பாபா இந்த சரூரத்தைக் கடனாக எடுத்துள்ளார். அவர் கூறுகின்றார்: சடப்பொருளின் ஆதாரம் இன்றி எவ்வாறு என்னால் ஞானத்தை வழங்க முடியும்? எவ்வாறு நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்க முடியும்? அசரூரியானவரே கடவுள் என அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் தூய்மையற்ற உலகில் வர வேண்டியுள்ளது. கிருஷ்ணர் கடலில் ஆலமிலையில் மிதந்து வந்ததாக சித்தரித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு எதுவுமே இல்லை. கிருஷ்ணரே உலகின் முதல் இளவரசன் ஆவார். அங்கு வேறெந்தச் சமயங்களும் இல்லை. அது பிரிவினையற்ற இராச்சியமாக இருந்தது. பின்னர் பிளவு ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர், பல வகையான மதங்கள் தொடர்ந்து ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. எனவே பாபா இச் சரூரத்தில் பிரவேசித்து, எங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பாபா கூறுகின்றார்: நான் சரூரமற்றவன் ஆவேன். இச் சரூரத்தினூடாக உங்களுக்கு நான் ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றேன். நானே ஞானக்கடல் ஆவேன். தந்தை இங்கிருந்து, இந்த விடயங்கள் அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். கடவுள் அல்லது பரமாத்மா எனக் கூறும் பொழுது, தந்தைக்குரிய உறவுமுறையை மறந்து விடுகின்றார்கள். கடவுளே தந்தை என்பதையும், அவரிடமிருந்தே நூங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றார்கள் என்பதையும் மறந்து விடுகின்றார்கள். படைப்பவரே எங்கள் தந்தை, நாங்கள் அவரின் படைப்புக்கள் ஆவோம். அவர் எங்களைப் படைத்துள்ளார். யாரோ ஒருவர் படைப்பவராக இருக்க வேண்டும். ஆண்கள் எல்லைக்குட்பட்ட பிரம்மாக்கள் என பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அவர்கள் குழந்தைகளை உருவாக்குகின்றார்கள். முதலில், ஒரு பெண் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றார். அதன் பின்னர் அவள் மூலம் குழந்தைகள் உருவாக்கப்படுகின்றார்கள். பாபாவும் கூறுகின்றார்: நான் இவர் மூலமே படைக்கின்றேன். நிச்சயமாக ஒரு பெண் தேவைப்படுகின்றார். நூங்களே தாயும் தந்தையும் என பாபாவிடம் கூறுகின்றார்கள். எனவே, அவர் (சிவபாபா) குழந்தைகளாகிய உங்களை இவரின் (பிரம்மபாபா) மூலமாகத் தத்தெடுக்கின்றார். இவர் (பிரம்மபாபா) தாய் ஆகுகின்றார், அவர் இவரினூடாக உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றார். எனவே நூங்கள் பிரம்மாவின் வாய்வழித் தோன்றல்கள் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள். நூங்கள் இவரினூடாகத் தந்தைக்குரியவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். இவை மிகவும் அற்புதமான விடயங்களாகும். சமயநூல்களில் இவை குறிப்பிடப்படவில்லை. நான் ஞானம் நிறைந்தவன் ஜனிஜனன்ஹார் என அழைக்கப்படுகின்றேன். கடவுள் அனைவரிற்குள்ளும் இருப்பதை அறிவார் என்றும் அவர் மனதிலுள்ள எண்ணங்களை வாசிப்பவர் என்றும் மக்கள் நினைக்கின்றார்கள். அவரால் எவ்வாறு இவ்வளவு மக்களின் எண்ணங்களையும் வாசிக்க முடியும்? தந்தை கூறுகின்றார்: நான் மனித உலக விருட்சத்தின் விதையாவேன். நான் உயிருள்ளவரும், சத்தியமும் ஆவேன். ஆத்மாக்களும் உயிருள்ளவர்கள். சரூரங்கள் பொய்யானவை. அவை தொடர்ந்தும் மூண்டும் மூண்டும் மாறுகின்றன. ஆத்மாக்கள் மரணிப்பதில்லை. ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் இந்த ஞானத்தைக் கிரகிக்கின்றார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நானே பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை ஆவேன். நான் செயலின் விளைவிற்கு அப்பாற்பட்டவன் ஆவேன். அதாவது, நான் ஒருபொழுதும் சந்தோஷம், துன்பம், அல்லது கசப்பு, இனிப்பான விடயங்களால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. நான் அந்தத் தாக்கத்தில் இருந்து விடுதலையானவன். நானே ஞானக்கடல் ஆவேன். ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவும் ஒன்றென்பதால், ஆத்மா செயலின் விளைவிற்கு அப்பாற்பட்டவர் என மக்கள் கூறுகின்றனர். ஒருவர் எதையோ கூற, அனைவரும் அவரைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்தார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் செயலின் விளைவிற்கு அப்பாற்பட்டவன். நான் எதையும் புளிப்பாகவோ அல்லது உவப்பாகவோ உணர்வதில்லை. ~இது புளிப்பானது! என்று இவரின் ஆத்மாவே கூறுகின்றார். முழு உலகத்தின் ஞானமும் என்னிடம் உள்ளது. அதனையே நான் ஆத்மாக்களுக்குக் கற்பிக்கின்றேன். நூங்கள் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விடயம்: ஆத்மாவாகிய நான் பரமாத்மாவான பரமதந்தை கூறுவதை செவிமடுக்கின்றேன். இங்கே, இவை உண்மையில் கடவுளின் வாசகங்களாகும். உங்களுக்கு இருக்க வேண்டிய நம்பிக்கை: படைப்பவராகிய கடவுள் ஒரேயொருவரே. முதலாவதும் பிரதானமானதும் பாரதமேயாகும். பாரதம் அழியாத பூமி என அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த பாரதமே தூய்மையாக்குபவராகிய தந்தையின் பிறப்பிடமாகும் இது மிகவும் மேன்மையான பூமியாகும். இங்கு இலக்ஷ்மி, நாராயணனின் இராச்சியமாக இருக்க வேண்டும். தந்தை மூண்டும் தேவதர்மத்தின் மரக்கன்றை நாட்டுகின்றார் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். இந்த தர்மத்திற்குரியவர்கள் வந்து தங்களுடைய ஆஸ்தியைப் பெறுவார்கள். இது

மரக்கன்று என அழைக்கப்படுகின்றது. நூங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகவேண்டும் என பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். பாபா எங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். நாங்கள்; இந்தக் காதுகள் மூலமாக செவிமடுக்கின்றோம். நாம் கற்பதுடன், கற்பிக்கின்றோம். அச்சா

இனிமையிலும் இனிமையான எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. உருவத்தை மறந்து, சரூரமற்றவராகி, சரூரமற்றவரான தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். உங்களுடைய புத்தியில் இருந்து உங்களுடைய சரூரத்தையும் சரூர சமயங்கள் அனைத்தையும் நீக்குங்கள். ஆத்ம உணர்வுடையவராக இருப்பதைப் பயிற்சி செய்யுங்கள்.
2. தேவதர்மத்தின் மரக்கன்று நாட்டப்படுகின்றது. ஆகையால், நூங்கள் நிச்சயமாகத் தூய்மை ஆகவேண்டும். நூங்கள் தெய்வீகக் குணங்களைக் கிரகிக்க வேண்டும்.

ஆசுவாதம்: ஞானத்தை மிகவும் சுவாரஸ்யமாகக் கடைவதன் மூலம் நூங்கள் எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியோடும் சந்தோஷ பாக்கியத்தைக் கொண்டவர்களாகவும் முன்னேறுவீர்களாக இது, ஆத்மாவையும் பரமாத்மாவையும் மட்டும் பற்றிய ஒரு வரண்ட ஞானமல்ல. இது மிகவும் சுவாரஸ்யமான ஞானமாகும். ஒவ்வொரு நாளும், உங்களுடைய புதிய பட்டங்களை நினைவு செய்யுங்கள். நான் ஓர் ஆத்மா, ஆனால் எப்படியானதோர் ஆத்மா? சிலவேளையில் நான் ஒரு கலைஞனான ஆத்மா. சிலவேளையில் வியாபாரியான ஆத்மா. இவ்வாறாக சுவாரஸ்யமாக தொடர்ந்தும் முன்னேறிச் செல்லுங்கள். தந்தை களிப்பூட்டுவதைப் போன்று: அவர் சிலவேளைகளில் சலவைக்காரராகவும், சிலவேளைகளில் உலகை படைப்பவராகவும், சிலவேளைகளில் கழிப்படிவான பணியாளனாகவும் இருப்பதைப் போன்று, தந்தை எவ்வாறானவரோ குழந்தைகளும் அவ்வாறானவர்களே. இந்த சுவாரஸ்யமான ஞானத்தை இவ்வாறாக கடைந்தால் நூங்கள் சந்தோஷ பாக்கியத்தைக் கொண்டிருப்பவர்கள் எனப்படுவீர்கள்.

சுலோகம்: உண்மையான சேவையாளர் ஒருவரின் ஒவ்வொரு நாளத்திலும் அதாவது ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும் சேவைக்கான ஆர்வமும் உற்சாகமும் என்ற இரத்தம் நிறைந்திருக்கும்.

---ஓம் சாந்தி---